

РЕШЕНИЕ

№ 6744

гр. София, 11.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 11.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **3754** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10, ал.6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба на И. Г. Ф., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица] и със съдебен адрес: С., [улица]-113, ет.2, офис 2, чрез адвокат К. Д. срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЩ/551/21.03.2022 г. на директора на ДСП Л., с която е отказано отпускане на еднократна помощ при осиновяване на дете.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в противоречие на материалния закон и целта на ЗСПД. Иска се отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния му представител адв. Д., поддържа подадената жалба и моли като незаконосъобразна оспорената заповед да бъде отменена. Претендира разноси по делото.

Ответникът – Директорът на дирекция „Социално подпомагане“ Л., чрез процесуалния му представител юрк. Л., оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, като бъде потвърдена оспорената заповед. Претендира разноси.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 70-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за

установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление – декларация вх. № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/551/ от 23.02.2022 г. на И. Г. Ф., в качеството му на осиновител на детето Н. И. Ф., с което на основание чл. 6б от ЗСПД е поискано отпускане на еднократна помощ при осиновяване на дете.

Във връзка подаденото заявление и след приключване на установяване на фактите и обстоятелствата по случая е издадена заповед № № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/551/21.03.2022 г. на директора на ДСП Л., с която е отказано отпускане на еднократна помощ при осиновяване на дете по чл. 6б от ЗСПД, с мотива, че еднократната помощ при осиновяване на дете по чл. 6б от ЗСПД не визира случаите на осиновяване от съпруг на родител.

Заповедта е връчена на жалбоподателката на 26.03.2022 г., видно от представената по делото обратна разписка.

По делото са представени и други доказателства съставляващи административната преписка по издадения акт, приети от съда като доказателства, в това число и заверен препис на акт за раждане на Н. И. Ф. /преди Н. С. К./ с извършено отбелязване, че е изплатена еднократна помощ за първо дете на основание чл. 6, ал.2 от ЗСПД.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съобразно чл. 10, ал.4 от ЗСПД във връзка с чл. 10, ал. 5 от ЗСПД, отпускането на семейни помощи за деца или отказа за отпускането им се извършва със заповед на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ или упълномощено от него лице. Процесният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощията, съобразно изискуемите от закона форма и съдържание и при спазване на административнопроизводствените правила.

Спорът по същество е относно материалната законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона.

Отказът за отпускане на помощта по чл.6б ЗСПД е мотивиран с това, че еднократната помощ при осиновяване на дете по чл. 6б от ЗСПД не визира случаите на осиновяване от съпруг на родител.

Съгласно чл. 1 от ЗСПД с този закон се уреждат условията за придобиване правото на семейни помощи, формите и реда за тяхното предоставяне, а съгласно чл. 1 от ППЗСД, с този правилник се уреждат условията и реда за отпускане и изплащане на семейни помощи.

Според чл. 6б, ал. 1 от ЗСПД, осиновителите имат право на еднократна помощ при

осиновяване на дете независимо от доходите на семейството, при условие че осиновителите и осиновеното дете живеят постоянно в страната. В ал. 2 на с.н. е регламентиран размерът на помощта, а в следващите ал. 3 и 4 е предвидено, че при осиновяване на дете от съпрузи правото по ал. 1 се ползва само от единия от тях, както и, че помощта се възстановява, в случай че до две години от осиновяването то бъде прекратено или детето бъде настанено извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето поради лишаване от родителски права на основание чл. 132, т. 1 и 2 във връзка с чл. 131, ал. 1 от Семейния кодекс и/или на основание чл. 25, ал. 1, т. 2 и 4 от Закона за закрила на детето.

ЗСПД не определя началния момент, от който възниква задължението за плащането на помощите по чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗСПД. Моментът от който възниква задължението за плащане е определен от Министерския съвет с правилото на чл. 15, ал. 1 от ППЗСПД, където е посочено, че правото за получаване на еднократна помощ по чл. 6б от Закона за семейни помощи за деца възниква от датата на осиновяване на детето, освен ако осиновителите и осиновеното дете не живеят постоянно в страната към датата на подаване на заявлението декларация. В ал. 2 е посочено, че при осиновяване на дете от съпрузи правото по чл. 6б от Закона за семейни помощи за деца се ползва само от единия от тях.

В настоящия случай не е спорно обстоятелството, а и това се установява от представения по делото влязъл в сила на 30.11.2021 г. съдебен акт – решение № 656 от 22.11.2021 г. постановено по гр.дело № 8610/2021 г. по описа на СГС, Гражданско отделение, шести брачен състав, че е допуснато непълно осиновяване на непълнолетното дете Н. С. К. от И. Г. Ф., при условията на чл. 102 от СК.

С оглед на този факт, съдът намира, че за жалбоподателя, в качеството му на осиновител е възникнало правото да се възползва от предоставената му от закона възможност за отпускане на еднократна помощ при осиновяване на дете в хипотезата на чл. 6б, ал. 3 от ЗСПД.

Неоснователни са доводи изложени от страна на административния орган, че цитираната по-горе норма не визира случаите на осиновяване от съпруг на родител. Никъде в ЗСПД респ. в ППЗСПД не е изрично предвидено с конкретна ограничителна норма, че правото по чл. 6б, ал. 3 от ЗСПД не може да се ползва от съпруг/осиновител на дете на другия родител, в случая от биологичната майка на детето Н. С. К. сега Н. И. Ф.. Нормата на чл. 6б, ал.3 от ЗСПД изисква правото да се ползва само от единия от осиновителите, какъвто е настоящият случай и при спазване на кумулативните предпоставки визирани в чл. 6б, ал.1 от ЗСП, които в случая са налице. Следва да се посочи, че такова тълкуване е крайно ограничително и същото не е съобразено с целта на закона посочен в чл. 1, ал. 2 от ЗСПД. Еднократната целева помощ е вид социално подпомагане и е способ за подпомагането на семействата в отглеждането на техните деца. Общият режим на предоставяне на семейни помощи за деца стъпва единствено на нуждата, за да постигне необходимата справедливост по отношение условията, в които растат и се отглеждат децата, тъй като висшите интереси на детето са и би трябвало да бъдат първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи. В този смисъл е и чл. 3 от Конвенцията за правата на детето.

Неоснователни са и доводи на ответника релевиращи чрез процесуалния му представител, че след като е веднъж е била изплатена еднократна помощ по реда на

чл. 6, ал.1 от ЗСПД при раждане на живо дете, не следва да се отпуска и помощ по реда на чл. 6б от ЗСПД. Двете помощи са с различен правопораждащ юридически факт и са независими една от друга.

Въз основа на анализа на цитираните разпоредби се налага извод за незаконосъобразност на оспорената заповед. Същата следва да бъде отменена, а преписката да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението-декларация, при съобразяване на дадените в настоящото решение указания.

По разноските по производството:

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК право на разноси притежава жалбоподателят. Претендира се възнаграждение за адвокат при условията на чл. 38 от Закона за адвокатурата (ЗА). От представения договор за правна защита и съдействие е видно, че в него е уговорено предоставянето на безплатна помощ в условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА. Съдът намира, че на процесуалния представител на жалбоподателя, съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗА следва да се присъдят разноси съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 500 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. Г. Ф., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица] и със съдебен адрес: С., [улица]-113, ет.2, офис 2, чрез адвокат К. Д., Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/551/21.03.2022 г. на директора на ДСП Л..

ВРЪЩА преписката на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., за ново произнасяне в съответствие с дадените указания за тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. да заплати на И. Г. Ф., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица] и със съдебен адрес: С., [улица]-113, ет.2, офис 2, сумата от 500 лева, разноси по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: